

[Fiskeriministeren.]

situationer, som vi har været i og skal i i fremtiden, så har hr. Glistrup ret, så kunne vi bare have ladet fiskeriet gå løs uden nogen som helst form for begrænsninger. Det anser jeg for at være ufornuftigt af flere grunde, dels af biologiske grunde, dels af de grunde, som gør, at vi jo senere skal forhandle med de samme lande om f. eks. fiskerirettigheder inden for 200-sømile-grænser, om kvoteringsbestemmelser, hvor vi skal kæmpe for at få det, der kan tilkomme os. Jeg tror derfor, at hvis man tager den forhandlingsituation i betragtning, som Danmark skulle stå i ganske kort tid efter, ville det være ufornuftigt at tage det skridt, som hr. Glistrup antyder jeg kunne have gjort.

Hr. Erlendsson har igen sagt noget om forhandlernes kvalitet. Jeg beklager meget, at hr. Erlendsson ikke har benyttet lejligheden til at diskutere problemet med andre, som har været med på denne konference, f. eks. fiskerierhvervets egne repræsentanter, som over for mig har givet udtryk for en helt anden opfattelse end den, hr. Erlendsson er kommet til. Jeg må fastholde, at vores forhandlinger ikke har været dårlige. Alle beslutninger, som er truffet på London-konferencen med hensyn til afstemninger er truffet på mit ansvar og på min foranledning. Delegationen har på intet tidspunkt selv taget beslutninger; alle beslutninger har været forelagt mig, før der er stemt på selve konferencen.

Hr. Wilhjelm har stillet mig et nyt spørgsmål med hensyn til at snyde med kvoteringerne. Danmark har ingen mulighed for at kontrollere, hvad andre lande gør, og vi har intet bevis for, at nogle lande overtræder kvoteringerne. Det nærmeste, jeg kan komme det, er at sige, at jeg ved, man fra den engelske fiskeriinspektions side har foretaget en lang række undersøgelser af sovjetiske fisketrawlere og har konstateret, dels at det var fuldt ud lovligt fiskeri, de foretog, dels at de slet ikke fiskede efter sild, som jo er den fisk, man mistænkte Sovjetunionen for at fiske mere af, end deres kvota tillader.

Hr. Kofoed spurgte mig, hvordan jeg stiller mig til en bifangstprocent. Jeg vil gerne for det første sige, at disse forhandlinger skal ikke føres i folketingssalen, men skal

føres med erhvervets repræsentanter. Jeg vil også gerne sige, at en forhandlingsituation, hvor Danmark meddeler, at vi vil overholde nogle regler, som vi, lige så snart forhandlingerne er forbi, rejser hjem og bryder, ville jeg være betænkelig ved.

Hr. Kofoed siger, at vi skal have en gartneriordning for fiskeriet. Så tænker jeg på, at hver gang, man skal have ordninger af den karakter, så koster det noget. Jeg er medlem af en regering, hvor finansministeren meget ofte får dybe rynker i panden, fordi han skal skaffe, ikke øgede udgifter, men besparelser, og ikke mindst hr. Kofoeds parti og det parti, som i dag har ført sig voldsomt frem på fiskernes vegne, er jo tilhængere af, at der skabes besparelser, endog større besparelser end dem, der har været aftalt indtil nu. Jeg vil derfor stille mig meget tvivlende over for, om der i folkettinget i det hele taget kan skaffes flertal for, at vi nu giver os til at bevilge yderligere midler på dette område. Men det er da klart, at hvis der er en opfattelse i folkettinget om, at der kan bevilges yderligere midler bl. a. til fiskeriet, kan vi selvfølgelig indtage en anden holdning over for fiskeriets organisationer, end vi har måttet gøre hidtil, fordi der ikke har været penge, og det parti, som har ført sig stærkest frem, har jo ikke villet stemme for én eneste krone af de støtteordninger, som dansk fiskeri har bedt om.

Jeg vil gerne sige til hr. Arne Bjerregaard, at forsøgene i Esbjerg med anvendelse af konsumfisken fra industrifiskelasterne foregår i samarbejde med fiskerilaboratoriet og med tilskud fra fiskeriministeriet.

Må jeg så sige med hensyn til den af hr. Fuglsang foreslåede dagsorden, at fornuftige kvotaordninger, som der står i denne dagsorden, er jo noget vidt forskelligt lige fra hr. Glistrups opfattelse og til de mest restriktive opfattelser af, hvad man egentlig bør fiske, så der står egentlig ikke noget om, hvad det er for kvotaordninger, man ønsker folkettinget skulle vedtage.

I øvrigt må jeg stadig hævde, at de ting, der skal forelægges med hensyn til fiskeripolitikken, bør være et resultat af det arbejde, som foregår i den fiskerikommission, hvor erhvervets folk jo selv er repræsenteret og kan forelægge de synspunkter, som erhvervet har. Det synes jeg er nok så vigtigt som at